

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Diacon Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, în cauza penală în privința lui

***Diacon Ion Victor**, născut la 27 februarie 1985, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Decebal nr. 3.*

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. 30.07.2015 – 04.02.2016 (prima instanță);

2. 12.02.2016 – 01.03.2016 (instanța de apel);

3. 20.04.2016 – 25.05.2016 (instanța de recurs);

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 04 februarie 2016, ***Diacon Ion Victor*** a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, fără privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport, **cauza fiind judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.**

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu obligarea inculpatului în acest termen să nu săvîrșească alte infracțiuni și să nu-și schimbe domiciliul fără învoirea organului specializat care exercită controlul asupra comportamentului inculpatului.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că la 20.03.2015 ora 08:30, ***Diacon Ion Victor*** conducând cu spatele autocamionul de model „Gaz 33021”, cu numărul de înmatriculare C GB 608, pe teritoriul Spitalului Nr. 1, amplasat pe str. Melestiu nr. 20 din mun. Chișinău, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere prin ce a încălcat

prevederile Regulamentului circulației rutiere și anume pct. 45 și pct. 41.2, iar în rezultat a tamponat pietonul de vârstă înaintată Danu Stepan Gheorghe, d.n.06.08.1940, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1072/D din 20.05.2015, a primit vătămări corporale grave.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei principale să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a indicat următoarele:

- prima instanță conform prevederilor art. 65 Cod penal, urma să stabilească și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, ținând cont de faptul că inculpatul s-a folosit de acest drept la săvârșirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, care a fost pronunțată integral la 29 martie 2016, apelul declarat a fost admis, fiind casată sentința în partea numirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Diacon Ion i-a fost numită pedeapsa în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a constatat starea de fapt a acțiunilor săvârșite de inculpat, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală dată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Cu privire la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel a indicat că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului se atribuie la categoria infracțiunilor grave. La fel, instanța de fond corect a reținut circumstanțele atenuante în privința inculpatului - recunoașterea în totalitate a vinovăției în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, căința sinceră a inculpatului de cele comise, repararea benevolă a prejudiciului cauzat, aplicându-i pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, suspendând condiționat executarea pedepsei pe un termen de 2 ani.

Totodată, instanța de apel a apreciat că instanța de fond incorect a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 79 Cod penal, excluzând pedeapsa complementară. Astfel, instanța de apel a indicat că în cazul când pedeapsa complementară este obligatorie, înlăturarea ei poate avea loc doar în baza

prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, iar astfel de circumstanțe de către prima instanță nu au fost constatate.

În acest sens s-a statuat că în cazul dat nu erau aplicabile prevederile art. 79 Cod penal, în conformitate cu care instanța de judecată poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie deoarece, conform prevederilor art. 79 Cod penal, puteau fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, acele circumstanțe, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia.

În speță asemenea circumstanțe n-au fost constatate, or, aceleași circumstanțe apreciate de către instanța de judecată ca atenuante, nu mai pot fi considerate și ca excepționale or, aceste circumstanțe sunt niște circumstanțe atenuante obișnuite și nu careva excepționale.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat și asupra faptului că inculpatul anterior a mai fost în conflict cu legea, a mai comis fapte prevăzute de legea penală, și, cu toate că antecedentele penale sunt stinse, acesta n-a stat pe calea corectării și a comis din nou infracțiuni.

În astfel de circumstanțe, ținând cont de prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, conform cărora, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, este necesar de ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia, instanța de apel a considerat necesar de aplicat pedeapsa complementară în limitele minime prevăzute de sancțiunea art. 264 alin. (3) Cod penal, deoarece inculpatul a recunoscut integral vina și s-a căit în cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, a comis o infracțiune gravă din imprudență, are la întreținere doi copii minori.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatului, care a fost depus la 30 martie 2016 și care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale apărătorul indică următoarele:

- instanța de apel nu a luat în considerație că inculpatul a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală la descoperirea infracțiunii, se caracterizează pozitiv, neîntemeiat excluzând aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal;

- instanța de fond justificat, la stabilirea pedepsei, a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina și se căiește de cele comise, este angajat în calitate de șofer la SRL „Odus”, prin urmare munca de șofer este unica sursă de existență, partea vătămată nu are pretenții materiale față de inculpat, inculpatul are la întreținere doi copii minori.

6.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat din motiv că pedeapsa stabilită inculpatului de instanța de apel a fost individualizată în dependență de circumstanțele atenuante și

agravante, prevăzute de art. art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, însă critică hotărârea instanței de apel cu privire la soluția de individualizare a pedepsei, în latura excluderii aplicării art. 79 Cod penal și stabilirii pedepsei complementare.

Astfel, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că în conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă, a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, sau neaplicarea pedepsei complementare obligatorii, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvîrșirea infracțiunii, în timpul și după săvîrșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sînt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. **Ca excepționale**, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Analizînd lucrările cauzei, Colegiul penal atestă că instanța de fond și-a întemeiat soluția de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, **în special**, pe faptul că inculpatul este angajatul SRL „ODIUS”, unde activează în calitate de șofer, aceasta fiind unica sa sursă de întreținere a copiilor minori.

Totodată, raportînd situația dată la sensul normei prevăzute la art. 79 Cod penal, descris supra, se constată că circumstanța dată nu poate fi calificată ca fiind excepțională, ea fiind una obișnuită, ori inculpatul nu este privat de dreptul de a exercita alte profesii, ci doar pe cele ce presupun conducerea mijlocului de transport. În același context, Colegiul penal apreciază și temeinicia celorlalte argumente ale instanței de apel în sensul dat, descrise în pct. 5 din prezenta decizie.

Avînd la bază cele expuse, Colegiul penal conchide că hotărârea contestată nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind individualizată corect pedeapsa, motiv pentru care se constată că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, în cauza penală în privința lui ***Diacon Ion Victor***, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru